

M

Kokemäki, Häyhtiö,

Kivikautinen asuinpaikka.

Satakunnan museon luettelon mukaan on museon säilyneet kullut Häyhtiön torpan seudulta, "Satakunnan selän" etelärinteeltä ^(321-324 ja 1127) ehkä viisi kiviäsiintä ja useita muita on mukaan joutunut. Tämän tiedon nojalla kävi kirjottaja paikkaa kartastamassa, joka sijaitsee Kokemäen pohjoisosassa, Säcksjärven ja Pitkänjärven välimaalla, eräällä harjanteella, joka kumpu kattoi Kokemäen ja Kullaan pitäjien jokenkin N.W. - S.E.-suunnassa juoksevaan vierintkiviharju:muodostumaan. Tätä Häyhtiön "Kangasta" rajoittaa koillispuolella Rouhto-jervon suo, N.W. puolella on Häyhtiönkorpi niminen väinö-tasanko, joka jatkuu Kullaalle, on savimaata, muttapötteistä ja vielä miesmuistia aikana kasvaneet vahvaa metsää. Kooskoispuolella ovat Alhon niityt ja edellisen ynnä tämän välillä Häyhtiönmaau-oja, joka ennen on äyräistä päättäne ollut iso-^{mpi}.

Lounais. tai ehkä enemmän

eteläpuolisella rintella sijait-
see ⁵⁻⁶ useampia torppoja noin
puolen kilometrin pituisella
alalla, joiden useimpiin pel-
toista kiviesineitä on eil-
tullut.

^(Linnakin u)
Heimnat entisistä löy-
döistä näyttävät ilmitulleen
Kalle Häyhtien maalta, mistä
myös lähes kaikki kirjottajan
korjaamat kiviesineet olivat
löydetyt. Löytökohdiksi näy-
tettiin torpan rakennusten
kondalla parin ylärinteestä
oleva Pajakartina niminen
pellokappale, missä kirjottaja
ensimmäisellä lajicupistoilla
havaitti ruskeata. Kulttuurista
kurvaavine palaavilleen museoi-
neen. Reunaimmaksi löy-
döksi <sup>(parin sadan metrin päässä edellisestä olem-
uksesta)</sup> mainittiin Maakiperu-
namaa, missä myös havaittiin
samantapaista kulttuurimaata,
sekä näiden välillä lähempänä
viime mainittua löytökoh-
taa, Ali Häyhtien aittain takana
oleva santakuopan laiteet.
Mainittu santakuopan eteläi-
sistä kulmuksesta oli tor-
pan isännän Kalle Häyhtien
kertomuksen mukaan ollut
parin sylen pituinen, vähän
sitä kapeampi ja noin kyynä-
rän syvyinen, "laakso" hiilimaata
(nähtävästi lieden tai asun-
non sija), mistä ei kuiten-

kaan enään ollut jälkeäkään
näkyvissä.

Muita tehtyjä löytö-
kortteja ovat Koivulan torpan
tallin takana oleva petto
sekä Josefina Haukosen tölliä
seinusta, perunamaan laita ^{siinä}.
Viimeainittusta torpasta
on ilmoituksen mukaan 3-4
vuotta sitte annettu „jalles-
mannille“ (joko Tareliuselle
tai Blomqvistille; viimeainitta
ollut nimismiehenä v. en 1906,
mutta kuka lie edellinen ollut?)
useampia kiiviesineitä (m. m. ehkä
joku poikkinaainen kourupura,
joku kirveenterä y. m.).

Talteenutulleissa kiiviesineissä
on 6 kirvestä tai kirveen kat-
kelmaa, niistä 4 Historialli-
sesta museossa (numerolle 5178
merkittyjä), jotka viimeaini-
tut viittaavat ohutniskaiseen
kirvesmuotoon. Muita esineitä
on 5 reikäkiveä tai sellaisen
kappaleita, joista yksi pyöreä-
muotoinen, muut ehkä kaikki
soikeita tai soikeamaisia. Reiät
näyttävät tehotavaltaan olevan
hakattuja ja puukairalla teh-
tyjä, ja osottavat siten vas-
taista reikätekniikan aikaa,
nähtävästi skandinavisten
käytäväkautain aikaa, samoin-
kuin kirveetkin. Loput kiivi-
esineet ovat hiomalevyjen

Kappaleita ja pikkukioimia,
kaikki riitakivoa.

Näköen jo ilmoitellu-
den esineiden paljouteen
ja kulttuurinaan etiytymiseen
on paikka ensimmäisten jou-
kosta tutkimuksen arvoisen.

1908.

F. Kiliö.